
Conjunctival cavity microflora research in patients with blepharitis

Shamrai K. S., Usov V. Y., Molodaya A. L., Usova E. V.

Mykolaiv, Odesa, Ukraine

It was found that in 78 cases (89.67%) the etiological factor of the infection was Gram-positive bacteria Gr(+). Most of them were *Staphylococcus epidermidis* - 41 cases (47.13%). *St.aureus* was revealed in 23 cases (26.44%), *St.haemolyticus* - in 10 cases (11.5%), *Enterococcus* - in 4 cases (4.6%). Gram-negative bacteria were the etiological factor of the infection in 5 cases (5.75%): *E.coli* - 2 cases (2.3%), *Klebsiella pneumoniae* - 2 cases (2.3%), *Pseudomonas aeruginosa* - 1 case (1.15%). Candidomycosis was detected in 18 cases (20.69%). Of the aminoglycosides, high sensitivity was noted for gentamicin, the lowest – for tobramycin. Among fluoroquinolones the best sensitivity is observed for moxifloxacin. The presence of fungal infection in studies may indicate unwarranted or uncontrolled use of antibacterial agents.

Комп'ютерна реоофтальмографія у діагностиці порушень гемодинаміки при офтальмопатології

Храменко Н. І., Пономарчук В.С.

ДУ «Інститут очних хвороб і тканинної терапії ім. В. П. Філатова НАМН України», Одеса, Україна

Захворювання серцево-судинної системи нині займають лідируючу позицію у структурі соматичних патологій. Також визнана роль судинного фактора у розвитку багатьох очних захворювань. Однак у всіх «судинних» теоріях патогенезу очних захворювань походження та значення місцевого судинного фактора визначається по-різному, і питання про первинність чи вторинність гемоциркуляторних порушень однозначно не вирішено. Особливе місце займає діагностика порушення регіонарної гемодинаміки при запальній офтальмопатології, особливо при рецидивуючому процесі. У більшості робіт висловлюється думка про те, що ці порушення виникають перед дистрофічними змінами тканин ока. У зв'язку з цим важливу роль набуває діагностика судинних порушень органу зору. Порушення рівня об'ємного кровонаповнення, перфузійного тиску та тонуусу судинної стінки визначає патологічний процес у трофіці тканин. Цілеспрямований вплив на ці ланки патогенезу за допомогою медикаментозних препаратів або фізичних методів є актуальним завданням клінічної офтальмології.

Реоофтальмографія (грец. rheos течія, потік + ophthalmos око + grapho писати) - метод вивчення гемодинаміки в судинній оболонці ока, заснований на безперервній графічній реєстрації змін електричного опору очного яблука протягом серцевих циклів. Біофізичні основи реографії ґрунтуються на тому, що жива тканина є провідником електричного струму, але також має опір струму. Застосування змінного струму високої частоти (40-100 кГц) і малого за силою - до 3 мА дозволило прибрати перешкоди і виділити частину імпедансу, обумовленого коливаннями кровонаповнення тканин.

Метод реоофтальмографії був запропонований в 1955 в Чехословаччині дослідниками Sverak, Macik і Kucera, розвивався Л. А. Кацнельсоном з 1962 по 1977 рік. Метод широко застосовується у наукових дослідженнях та клінічній практиці Інституту ГБ та ТТ ім. В.П. Філатова, впроваджено проф. Кашинцевої Л.Т. щодо патогенезу глаукоми. Нормативні показники для різного віку людини вказані в методичних рекомендаціях групи авторів (Кашинцева Л.Т., Козлов В.І., Кривицький О.К., 1979). В 1998 році вперше в Україні спільно зі співробітниками лабораторії функціональних методів дослідження Інституту ГХ та ТТ ім. В.П. Філатова та співробітниками Харківського аерокосмічного університету розроблено програмне забезпечення для запису та аналізу реоофтальмографії для серійних комп'ютерних реографів, відпрацьовано нормативні показники. Удосконалення цього методу діагностики відбувається і до теперішнього часу. Реографія ока набула поширення в практиці офтальмології як метод, що дозволяє вивчити гемодинаміку ока за умов, близьких до фізіологічних. Наявність анастомозів між задніми короткими і довгими цилиарними артеріями ока дозволяє реографічно досліджувати стан гемодинаміки не тільки в цилиарному тілі, а й інтегрально у всьому судинному тракті та сітківці ока. Спільно із співробітниками відділу вивчення біологічної дії та застосування лазерів в офтальмології Інституту ГХ та ТТ ім. В.П. Філатова нами знайдено прямий кореляційний зв'язок між товщиною судинної оболонки ока та величиною об'ємного пульсового кровонаповнення ока. Застосування сучасної реографічної комп'ютерної техніки дозволяє суттєво скоротити габарити необхідного апаратного забезпечення, час оброб-

ки реограм, трудомісткість проведення обстеження, скорочення часу запису реосигналів для зменшення часу контакту реографічного датчика з тканинами ока. У зв'язку з цим реографія ока знаходить широке застосування як у наукових дослідженнях, так і в повсякденній клінічній практиці.

Computer rheophthalmography in the diagnosis of hemodynamic disorders in ophthalmopathology

Khramenko N.I., Ponomarchuk V.S.

SI «The Filatov Institute of Eye Diseases and Tissue Therapy of the National Academy of Medical Sciences of Ukraine»; Odessa (Ukraine)

The vascular factor was determined in the many eye diseases. However, all «vascular» theories of the eye diseases pathogenesis are different and the question of the primary or secondary nature of vascular disorders has not been clearly resolved. Rheophthalmography (Greek: rheos - flow + ophthalmos eye + grapho -to write) is a method of studying hemodynamics in the eye uveal system. The method bases on continuous graphic recording of changes in the electrical resistance of the eyeball during cardiac cycles. Our employees have developed software for recording and analyzing reophthalmography for serial computer Reographs, working out normative indicators. Rheophthalmography is used both in scientific research and in everyday clinical practice.
